

[Svend Andersen]

ger i anvendelse. Der er således forretningskæder, der har ønsket at holde åbent til kl. 20, og som har fristet med særlige rabatter på priser, hvis man handlede efter kl. 17.30. Det er et forsøg på at skabe et kunstigt behov for en udvidet åbningstid – et kunstigt behov, der kun kan have til formål at kvæle de mindre handlende, og som på længere sigt betyder højere priser for forbrugerne og dårlig behandling, fordi nærbutikkerne forsvinder.

Fortalerne for en liberalisering har da også ud over De Radikale først og fremmest været de store forretninger og de store butikskæder. Og de har heller ikke lagt skjul på, at formålet var at opnå en større markedsandel. Forbruget bliver jo ikke større – det er det i hvert fald ikke blevet under den borgerlige regering. Der er intet, der tyder på, at det er regeringens agt fremover at give den almindelige familie mulighed for et øget forbrug, og derfor behøver der heller ikke af den grund at være længere åbningstider. Så hvis nogle ønsker at få en større markedsandel, kan det altså kun ske på bekostning af andre, og det bliver de mindre handlende, hvilket igen kan være med til at kvæle nærbutikkerne.

Da jeg havde regnet med, at dette forslag ville få samme skæbne, som det fik sidst, har jeg ikke sagt noget om medarbejderne. Men hvis der bliver tale om åbningstider, der ligger ud over det, der er kendt i dag, er der jo ingen tvivl om, at der opstår problemer for de ansatte i virksomhederne. En længere arbejdstid betyder en unødvendig spredning af arbejdstiden eller en opdeling af heltidsstillinger i flere deltidstillinger, og der kan også være flere familiemæssige forhold, som vi er nødt til at tage i betragtning, hvis der skal indføres en forøget åbningstid.

Ministeren sagde, at udviklingen var løbet fra loven, og det er rigtigt. Der er sket noget, nemlig bl.a. det, at vi har fået en kortere arbejdstid. Og netop en kortere arbejdstid kan gøre det muligt at handle mere inden for den samme åbningstid. Det er da kun nogle få dage siden, at partifæller til ministeren – bl.a. for at berolige de mindre handlende – sagde, at der ikke skulle ske nogen ændringer i de gældende lukketider og lukkelovsbestemmelser. Derfor kan det altså ikke være af hensyn til de mindre handlende, at ministeren nu har fået en anden opfattelse; det må være af hensyn til andre.

Det er muligt, at regeringspartierne vil støtte ministerens forslag, og der vil måske også være andre partier, der gør det, så ministeren kan forudse et flertal for de tanker, der her er givet udtryk for, men jeg vil gerne sige til ministeren, at det vel ikke kan være meningen, at man alene ser på ændrede åbningstider – der må da være andre ting i loven, som ministeren i så fald bliver nødt til at være opmærksom på. Hvad med spørgsmålet om f.eks. afgrænsningen af § 3-butikkerne og spørgsmålet om den fysiske afgrænsning af de butikker, der er omfattet af både § 1 og § 3? Der er meget, ministeren skal se på, hvis ministeren ønsker at røre ved den nu gældende lukkelov.

Flemming Hansen (KF):

Det Radikale Venstres forslag om fleksible åbningstider er, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, en uændret genfremsættelse af et tilsvarende forslag fra 1986. Dengang afviste vi forslaget, og det vil vi også gøre denne gang, idet der ikke er sket væsentlige ændringer i samfundet, der på nogen måde muliggør en holdningsændring i den konservative folketingsgruppe.

Vi er stadig væk af den opfattelse, at de nuværende åbningstidsmuligheder langtfra udnyttes. I de fleste provinsbyer lukker mange forretninger kl. 17 på hverdage, kl. 19 fredag og kl. 12 lørdag, og det er nok det bedste bevis på, at der ikke hos forbrugerne er et behov for ændrede lukketider i disse områder. Det radikale forslag giver forretningerne mulighed for at holde åbent til langt ud på aftenen på alle ugens dage, også lørdag, og det vil være en fuldstændig umulig tanke for os.

For Det Konservative Folkeparti er det et ufravigeligt krav, at butikkerne maksimalt kan holde åbent til kl. 20 på hverdage og kl. 14 om lørdagen og lukket om søndagen – altså som vi kender det i dag. Og dette skal ske af hensyn til både medarbejderne i forretningerne og detailhandlerne i hele landet.

Vi kan ikke på nogen måde støtte det radikale forslag, men skal dog ikke dermed tage stilling til, om der er behov for en vis smidiggørelse eller ommøblering af den nuværende lukkelov eller den nuværende lov om butikstid under forudsætning af uændrede totalåbningstider. En del forretningsdrivende udtrykker en sådan opfattelse, og butikshandelens organisationer